

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pleșca (Țopa) Inga, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea înaintată Pleșca (Țopa) Inga către Țopa Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț cu privire la decăderea din drepturile părintești a lui Țopa Ion față de copilul minor,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Pleșca (Țopa) Inga, fiind menținută hotărârea din 14 august 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 03 aprilie 2019, Pleșca (Țopa) Inga a depus cerere de chemare în judecată către Țopa Ion și Direcția Economie Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț despre decăderea din drepturile părintești a lui Țopa Ion față de copilul minor, Țopa XXXXXX, a.n. XXXXXX.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în rezultatul relațiilor de căsătorie s-a născut fiica Țopa XXXXXX, care la moment se află la educația și întreținerea mamei. După desfacerea căsătoriei, pârâtul manifestă o atitudine nepăsătoare față de creșterea, instruirea, îngrijirea copilului, nu-și onorează obligațiile sale față de fiica minoră.

La 05 septembrie 2011, Judecătoria Edineț a emis ordonanța prin care Țopa Ion a fost obligat să achite pensia de întreținere pentru fiica minoră în mărime de ¼ din toate veniturile lunare începând din 01 septembrie 2011. Țopa Ion nu a achitat pensia alimentară, acumulând o datorie de 78240 lei, sumă care se confirmă prin adeverința anexată la dosar. De educația și întreținerea fiicei are grijă doar mama. Pârâtul încalcă prevederile art. 67 din Codul Familiei.

Având în vedere cele expuse, reclamanta a solicitat să fie decăzut din drepturile părintești pârâtul Țopa Ion față de fiica minoră, Țopa XXXXXX.

Prin hotărârea din 14 august 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins integral ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pleșca (Țopa) Inga

către Țopa Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei din cadrul Primăriei or. Edineț, privind decăderea din drepturile părintești.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Pleșca (Țopa) Inga, fiind menținută hotărârea din 14 august 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, nu s-a constatat o eschivare voită din partea pârâtului, Țopa Ion, de la plata pensiei de întreținere a copilului, or, deși restanța la plata pensiei de întreținere a copilului minor este stabilită prin încheierea executorului judecătoresc, Bodean Olesea, în sumă de 78240,85 lei, la materialele cauzei civile nu este anexată vreo dovadă a faptului că Țopa Ion, tatăl copilului, cu rea-credință se eschivează de la achitarea pensiei de întreținere.

La 04 decembrie 2019, Pleșca (Țopa) Inga, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, a contestat cu recurs decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pleșca (Țopa) Inga, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 21 noiembrie 2019 și expediată participanților la proces la 03 ianuarie 2020 (f.d. 98), fiind recepționată de către avocatul recurente, Odobescu Ghenadie, la 13 ianuarie 2020 (f.d. 100). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 04 decembrie 2019, adică înainte de recepționarea deciziei contestate, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Pleșca (Țopa) Inga, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pleșca (Țopa) Inga, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru